

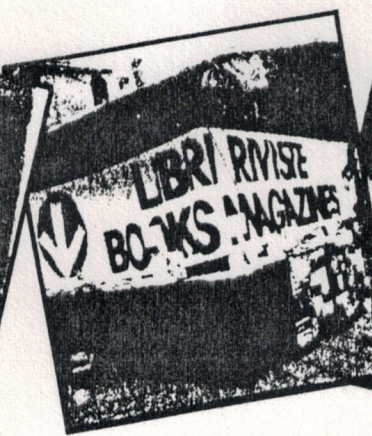
Den internasjonale anarkistkongressen gikk i år av stabelen i Venezia-Italia. Anarkist har tatt en rapport fra denne frihetlige massemønstringen.

VENEZIA 1985

Minst 3000 mennesker kom til kongressen,- noen for to eller tre dager, andre for hele uken. Landene som var representert var; (antallet repr. fra hvert land varierte fra 1 til flere hundre) var Australia, Østerrike, Belgia, Brasil, Kanada, Chile, Danmark, Egypt, Vest-Tyskland, Finland, Frankrike, England, Hellas, Hong-Kong, Iran, Italia, Malaysia, Mexico, Nederland, New-Zealand, Norge, Paraguay, Polen, Portugal, Romania, Sør-Afrika, Sør-Korea, Spania, Sverige, Sveits, USA, Uruguay, Venezuela og Jugoslavia.

Kongressen var konsentrert rundt tre steder i Venezia; Campo Santa Margherita, Campo San Polo, og Arkitektur-fakultetet. Men Venezias spesielle geografi betydde at hele området mellom og rundt disse stedene nesten ble «frihetlig nabolag», hvor likesinnede møttes, eller krysset sine spor. Programmet ble også beriket med diverse spontane hendelser. Debattene flørte ut fra de organiserte hendelser på kongressen, og til diverse møter og diskusjonsgrupper som organiserte seg selv, både i teltet i San-Polo, og under åpen himmel. Det ble også vist film og teaterforestillinger, samt konserter og videovisninger som ikke stod i programmet.

Til tross for at det møtte fram over dobbelt så mange mennesker enn beregnet, så klarte organisasjonsapparatet å hankses bra med tilstrømningen, i stor grad på grunn av den entusiastiske hjelpen fra over 100 frivillige, som utførte det varierte og ofte slitsomme arbeidet som var nødvendig for at samlingen skulle bli avviklet på en forsvarlig måte. Stemningen på kongressen (bortsett fra et par uheldige, men isolerte episoder), var preget av vennlighet og toleranse, til tross for den potensielt eksplosive blandingen av «anarkismer» av alle mulige slag. Man fant et «felleskap i forskjellene», og en utbredt og nesten påtakelig stolthet over å være anarkister.

Samlingen fikk en ganske uvanlig media-dekning, med 21 artikler i italienske aviser, og minst 4 i dagsaviser utenfor Italia. BBC, NBC og ORTF dekket også arrangementet. (Men italiensk radio og TV syntes «merkelig nok» ikke å vite at samlingen fant sted.)

Arrangørene følte at resultatet av kongressen som helhet var verdt den, for deres begrensede midler, enorme kraftanstrengelse, både før, under og etter kongressen. Den viste seg også å gi full valuta for de for de betydelige pengebidrag fra både enkeltindivider og organisasjoner innen bevegelsen.

Gaver til samlingen kom på tilsammen 18 millioner lire. Og man regner med et overskudd på rundt 390 000 lire. De største inntektene, bortsett fra gavene, fikk man fra

kjøkkenet og vinbaren, med nesten 18 000 000 lire i overskudd, samt salget av frihetlige publikasjoner, som innbragte ca. 14 000 000 lire. Hoved-utgiftene var 14 000 000 lire for simultanoversettelsen, og rundt 16 000 000 for de «anarkistiske piazzas»,- telt, stands, tillatelser, lys og lydanlegg osv.

Arrangørene håper å se deltakerne igjen neste år på et liknende arrangement. Nå er det opp til oss andre å gjøre dette til en fast foretæelse.

Vi takker Centro Studi Libertari for alle opplysninger.

le pays
le quartier
Paris
le travail
entourante
organisations
balance
malgré qu'on
pièce
malgré
me
Complex